

יבואו טהורים

פרשת תרומה תש"פ | ג'לין 3

אשרינו מה טוב חלקנו ומה יפה קהילתנו

בגודל יקרת השעה והמעמד הנפלא.

קבלת התעודה מידיו של הנה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א היתה סיום מוצלח במיוחד למעמד זה, כשלאחריו שוב החלו בני הקהילה לרקד ולשמוח בשמחה של מצוה, כשזקני אנ"ש מוקדים בחן ובהתלהבות כשהתעודה בידיהם כאומרים "אשרי זקנתנו אשר לא ביישה ילדותנו", ותעודה זו תעיד כי אכן גם בדורנו, דור החושך והסתר הפנים, אפשר להיטהר ולהזדהר ולהשמר.

וכך חזרתי לכיתי מלא וגדוש כרשמי הוד אשר נצברו בליבי לעד.

הנה עומד לו האברך כשבידו ה"לקוטי תפילות" בהמתנה בתור הארוך שבכנף, זמנו יקר למאוד, אך אין מעלה הוא בדעתו "לקצר" את התור ע"י פעילות בנקאית במכשיר התועבה שבידי אלו אשר פחו עליהם יצרם.

ומנגד עומדת נוות ביתו לצאת לקנות מיני מלכודים נצרכים לבני הבית, הגשם יורד ובחזקה אין הרבר קל כלל לצאת כמזוג אויר שכזה עם כל ילדי הבית, ביכולתה לערוך את כל קניותיה בבית החם והמוסק היטיב ע"י המכשיר ה"חכם" הנמצא אצל אלו אשר החכמה והתבונה רחוק מהם, אשר גם יוזיל בעבודה את המחיר כפער משמעותי אך אין מעלה היא על דעתה אפשרות שכזו כלל וכלל.

בנאוה דקדושה ימשיכו להשתדל ולהתאמץ ומתוך שמחה שיש בה מן הסיפוק הפנימי לשמר את פח השמן הטחור, לגדוד את ביתם בגד השמור מן המזיקים, ויזכו כס"ד לראות שכר לעמלם ולזכות לרוב נחת דקדושה מכל צאצאיהם, מתוך רוב ברכה הצלחה וסייעתא דשמיא.

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גודלנו ומה יפה קהילתנו.

דיבוריו של הרה"ג רבי מרדכי גלבר שליט"א שיצאו מלב הכואב את גודל החורבן אשר החל חודר אף לבתי היראים שבכם, נתנו לכל אחד מהמשתתפים להבין את גודל חשיבות ההתאספות בענין זה כשהרה"ג מוסיף ומספר סיפורים מסמרי לב בגודל ממדי האסון אשר הדריכה כפשוטו כמה וכמה בתים מישראל, ואף שיבח וציין בגודל מעלת בני קהילתנו אשר נתרמו לצורך הענין בחפץ לב להיות מהנמנים לדבר מצוה "לטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה".

הרב ר' שמעון ווייס שליט"א מראשי ארגון "חבר" ציין גם הוא כרוב התפעלות את יחודה של קהילתנו אשר ממש צבאו על דלתות הארגון מתוך רצון עז לקבל את חותמת ה"חבר" על כל כליהם בהביאם גם כלים ומכשירים שאין בהם שום חשש וספקא של איסור, העיקר לוודא כי ביתם נקי ומבוער מכל חשש יצה"ר יהיה אשר יהיה.

דיבוריו המיוחדים של הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א בגודל יחודינו בכך שאנו "מצומצמים" מכל תחלואי פנעי הטעכנולוגיע וכל כלי, הותירו רושם רב אצל כל משתתפי המעמד, דיבורים נלכבים אשר הותאמו גם ל"בית יעקב" בגודל הזכות להצמד אל דבר ה' ולהתרחק מהכיעור והרומה לו.

המנחה ר' שמעון אנשין שליט"א אשר הנחה את כל המעמד המרומם כטוב טעם, התעכב גם בגודל יקרת יחודו של כינוס זה אשר בוודאי שש כזה הקב"ה ואומר לפמליה דיליא חזו בני חביבי שעסקין בחדוותא דילי.

את הריקוד אשר ריקדו בני קהילתנו יחדיו מתוך הודאה להשי"ת בגודל זכותנו להמנות בחבורה זו אשר חרטת על דגלה לקדש שם שמים, ולהתגוד מכל כלי המשחית אשר אין מקומם במחננו (וככל מחנה ישראל כאשר הם) אי אפשר לשכוח, ריקוד של טהרה, מלא בקדושה ובקרבת אלוקים, כשרוח החיים, רוח הצדיק המרחפת מעל, מבערת ככל אחד מהנאספים רצונות וכיסופים, לעלות ולהתעלות יותר ויותר במעלות היראה והקדושה עוד ועוד.

וכאן המקום להודות אל המנגנים הכשרים אשר הביעו קול ניגון כשר כיאה וכיאות למעמד נשגב זה, הן בניגוני התעוררות והן בניגוני שמחה, כשמעל כולנה הושך שיר גרמני מיוחד אשר הולחן במיוחד לערב זה, לבטאות בצליל ובאומר

גם אני זכיתי להיות שם, יחד עם בני קהילתנו, לשרש ולשמוח כל כך, על שהברילנו מן הטועים ונתן לנו את הזכות להכריז בעצם השתתפותנו קבל עם ועדה כי ה' הוא האלוקים ואין עוד מלבדו.

והאמת אני ולא אכחד כי בתחילה עלו במוחי ספקות והרהורים בדבר נחיצות ההשתתפות בכנס זה הדרי מכשידי הטעלפון שבביתי כשרים למהדרין והתומים הם בחותם "והתקדשתם" ומדוע יש להוסיף את הכינוס הנ"ל אשר בוודאי יתפרס על כמה וכמה שעות יקרות וחשובות אשר יתכן ומן הראוי לנצלם באופן יותר נחוץ וראוי.

אכן ההכנה כי עצם הישיבה עם מאות אברכים יחדיו אשר נתאגדו יחד לכנס המלא ברוח של טהרה הינה זכות שאין לתאר ולשער הכריעה את הכף וראיתי לעצמי זכות לשהות בצוותא עם בני קהילתנו כמעמד זה, אשר אכן נמשך כמה וכמה שעות, שעות של עונג וקרבת אלוקים באופן נפלא ביותר.

וזאת מלבד עצם דיבורי הקודש אשר נשמעו שם, דיבורי אמת מלאים ביראה טהורה אשר בוודאי ילוו כל אחד ואחד מעימנו לעד, ינסכו כח ותעצומות עזו להנצל ולהשמר מכל תעויעי היצה"ר אשר אינו נח לרגע, ומחפש אחר הנופלים ברשתו.

כבר עם הכנסי אל המעמד הבחנתי במפות ובווילנות הפאר אשר נתלו שם בכל זווית ופינה מתוך מאמץ להביע את יקר כבוד הכינוס הנשגב, כינוס הבעת הרצון והקשר להשי"ת מתוך דביקות בו יתברך, בתורתו, וכיראתו.

אלא שכל התפאורה היתה רק חיצונית יופי המעמד, ויחודו בא לידי ביטוי בעושר יופי פנימיותו, אשר היה מלא וגדוש בתוכן אמיתי ופנימי כל כך, דיבוריו הנלכבים של הנה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א אשר הבעירו בתעברת אש את לב כל אחד ואחד מהנאספים בגודל הזכות לחיות חיים של קדושה, חיים שיש בהם אהבת תורה ויראת שמים טהורה, שהם החיים האמיתיים והנצחיים, וזוה תלוי הצלחת נפשותנו כזה ואף כבא.

הנה עומד לו האברך כשבידו ה"לקוטי תפילות" בהמתנה בתור הארוך שבכנף, זמנו יקר למאוד, אך אין מעלה הוא בדעתו "לקצר" את התור ע"י פעילות בנקאית במכשיר התועבה שבידי אלו אשר פחו עליהם יצרם.

אגבי

אזא שווערע מלחמה
 נישט אויפן גוף נאר אויף די נשמה
 כי תצא אש וטאכל הגדיש או הקמה,
 וויפל משפחות א הפיכה ס'ווערט חרב
 וינגעלייט וואס גייען ארבעטן לעבודתם
 עדי ערב
 אזעלעכע מלחמה ווינטן
 וויפל פאלן אראפ הוינטן
 כי תצא אש אזוי פיל שטיבער אינגעצונדן.
 און די אנדערע עק זיצט אונזער גרויסע ר'
 יעקב מאור
 ער זענעט ווי און די גאסן ברענט א
 שרעקלעכע פיער
 ווי זענען מיינע וינגעלייט
 און אזא שווערע צייט
 "טהורים יירשוה"
 צו קענען זיי ביישטיין ביים מלחמה ברוב
 ויעץ תשועה,
 היינט זענעט מען אזא הייליגע קהילה דא
 ארום ביים טיש
 אנשים ונשים וואס שטייען שטארק כצור
 חלמיש
 און א טיפע וואלד
 מ'בלאנדזעט באלד
 אבער דא גיבט מען אכטונג נישט ווערן
 מגושם
 חרדושי תורה דאס אז די שענסטע
 חרדושים.
 לויין און די תעודת חבר און לויין
 מסירות נפש אזעלעכע נסיונות ווער קען
 פארשטיין
 טאטע קומה עזרתה, מ'הארבעט פאר
 פרנסה
 מ'הארבעט שווער מ'דארף האקן האלץ
 אבער היינטיגע טאג ברסלעכע קהילה
 שטייען זייער שטאלץ,
 לויין און די תעודת חבר און לויין
 במלחמת היצר און א פינסטערע דור טוט
 מען שטיין
 אזא חידוש, אזוי מקדש
 די פיער ווערט נתפשט
 העידותי בכס היום ענק זענען די תכשיט.
 פומון "אוי כולנו בני, איש אחד חנו
 אונז זענען דעם בורא שענסטע תכשיט

עבודת פרך עצומה
 מושעלע קום וואס ער אוטעמט בכל
 נשימה ונשימה,
 און די אנדערע עק און פולין זיצט די שפת
 אמת פון גער
 אין טאג קומט אהן א בריעוו צום רעבון,
 די רבי ליינט דאס מיט אטרער
 אני עבדך אך מוישי
 הארבעט זייער שווער בקושי
 און וואלד אהן מייך טאטע מאמע געבליבן
 אבער רבי און שיק דיר חרדושי תורה וואס
 און האב דא און וואלד געשריבן.
 און שיק דיר בלעטער נאך בלעטער דף
 אחר דף
 די רבי ליינט מוישי'ס חרדושי תורה שלמד
 באך
 די רבי אזוי מרוגש
 א בחור אזא חרדושי
 חרדושי תורה א בחור ביים מלחמה אליון
 די רבי שרייבט עם צוריק א ברעוועלע
 מיט געווייזן,
 לויין און דיין הארציגע ברעוועלע און
 לויין
 מוישי דיין חרדושי תורה לויין און מיט
 געווייזן
 מיט מסירות נפש, בטוים ורפש
 היא שתעמוד לך
 מושעלע איין זאך קען און אויף דיר זאגן
 בזו השעה,
 ווען און לויין דיין חרדושי תורה און לויין
 העידותי בכס היום די פסוק אויף דיר און
 מייך
 העידותי לשון תכשיט, די בורא זוך
 מתקשט
 מיט אזא בחור ווי דיר
 און ביי א מלחמה זאגט די באשעפער
 פארגעסטו נישט פון מיר.
 פומון: מושעלע, איי איי מושעלע
 די ביסט פארן בורא די שענסטע תכשיט
 איי איי איי מושעלע, איי איי מושעלע
 מיט דיר אז די בורא כסדר זוך מתקשט.
 דינסטיג כ"ג שבט תש"פ
 טאטע זיסער גיבט יעדער א געשרוי

פומון: טהורים יירשוה, איי איי טהורים יירשוה,
 איי איי טהורים יירשוה, איי טהורים יירשוה,
 (ב"פ)
 במקום גדולים אל תעמוד
 ווען מ'נעמט זיך צאם צו אזא הייליגע
 מעמד
 ברשות קהלא קדושה הדיין
 ווען מ'פראוועט צוזאמען אזוי ערליך און
 שיין,
 ווער האט געגלייבט אזא מעמד בתחילה
 מאי קסבר
 פאר הונדערטע אידן אוס טיילן תעודות
 חבר
 פאר אזא הייליגע ציבור שלומים ויראים
 וואס שעפען מ'בארות חצונים מים חיים.
 ס'קומען זיך צוזאם אנשים נשים אוי
 טייער
 כי תצא אש און די גאסן ברענט א פיער
 היינט שרייט מען הושענא לקיימה נשייה
 פומון: טהורים יירשוה, איי איי טהורים יירשוה,
 איי איי טהורים יירשוה, איי טהורים יירשוה,
 (ב"פ)
 און א פוילישע דערפעל תרע"ד
 זיצט און שטוב ר' שלומעלע די מלמד
 שטארקע ווינטן פון אלע זייטן
 שווערע מלחמה צייטן
 מוישי מוז זיך געזעגענען פון זיין מאמע
 און טאטן,
 מוישי א וינגע בחור צום מיליטער אוועק
 געכאפט
 אזא טייערע נשמה מיט אזוי פיל תורה
 אנגעזאפט
 אזא ביטערע מלחמה
 אדם להבל דמה
 ער פראבירט צו האלטן ריין זיין אודישע
 נשמה.
 די מלחמה ווערט שווערער און שווערער
 אוי טאטע געוואלד
 די פוילישע סאלדאטן שטעלן עם אוועק
 אינמיטן וואלד
 שווערע העלצער האקן
 אויפן וועיגל ארויף פאקן

מדידת

כולנו בני, איש אחד נחנו
מיט אנו או זוך די ברא כסדר מתקשט.

אש תמיד תוקד, די פויער ברענט לעד
די ברסלעבע פויער קען מען נישט
פארלעשן
ווען מגייט תעודות אוס טיילן, א מעשה
ווייל איך דערציילן
און שערי חסד געווינט די גרויסע חסיד ר'
וועלוול חשוק,

ביי זיין חצר געוואקסן א בוים, מיט שיינע
זיסע מילגרוים
יעדע גאסט מכבד געווען מיט זיסע פירות
און טאג א שיינע זון שאנט, א בחור-ל
ווייזט פאר ר' וועלוול מיט די האנט

וואס אז געשען מיט די בלעטעלעך ס'אז
קום געבליבן א פאר בלעטעלעך לשאריות.
אז עם מסביר ר' וועלוול ס'האט אמאל א
ווינט געבלאזן

אפאר בלעטעלעך פון בוים אראפ געפאלן
בחיפזון

אבער אסאך בלעטעלעך אז יא אופן בוים
געבליבן

פלוצלינג אז געקומען א שערקערע ווינט
געפאלן נאך בלעטעלעך מרובין
אבער ס'אז נאך האלטס געבליבן
בלעטעלעך געציילטע

ר' וועלוול פאר די בחור סדר הדברים
דערציילט ער,

א תקופה שפעטיער נאך שטערקע ווינטן
כמעט אלע בלעטעלעך אז שוין געפאלן
דינטן

אפר איינציגע בלעטעלעך אז דאך אבער
נישט געפאלן

פארוואס דווקא דיע בלעטעלעך כולם
שוואלן

זאגט ר' וועלוול די דארפסט פארשטיין
אז דיע בלעטעלעך האבן נאך א להלחות
מיט להלחות פאלט מען נישט אראפ
דאס אז אונזערע יחוס.

פמון: אשירי, מה טוב חלקיט, ומה נעים גורלית,
אשירי, מה טוב חלקיט, ומה נעים גורלית,

אזעלעכע שטארקע ווינטן,

וויפל פאלן אראפ הינטן
אבער אונז ברעסלעבע חסידים זענען צום
בוים אונגעבונדן
רגלית מוליכות

דאס אז אונזער יחוס
לאולנא דחוי מקושר בלהלחות.
ר' יעקב מאור אז כסדר לוחם
אויף די שווערע ווינטן בכל כוחם

ועשו לו מקדש ושכנתי בתוכם
מיט אוא הייליגע שמירה
מגיבט אכטונג אויף די אייגענע דירה
שמירה אז ר"ת מורינו הרב ר' יעקב מאור
שליט"א ברא יקירא.

אז אנו האבן יא די זכיה
ראותי בני עלייה
אינגעלויט וואס גייען ארום ארבעטן
ביגיעה

מיוול אריון ברענגען פרנסה וכלכלה
מגיבט זוך אכטונג באופן מלא
במסירות נפש לרווח והצלח.

פמון: הורעים ברמעה
טהורים יירשהו
געלויבט אז אונזער שיינע קהילה
זה היום עשה ד' נילה

געלויבט אז אונזער שיינע קהילה
זה היום עשה ד' נילה.
מיוול שטעלן צאן קדשים
ארום ברענגען דברים מפרשים
כה תאמר לבית יעקב אלו הנשים
ווער נאך אז לוחם מלחמות
די ערליכע יודישע מאמע'ס

ותחזיק את לבכם ווען זיי גייען ארבעטן
בעבודה
ס'אז גאר נישט לאכט כולי עלמא מודי,
א וינגערמאן זיצט און לערנט בחבורתא
און כולל בצל קורתא
די מאמע וייל ארום גיין במסירות נפש
ברענגען פרנסה
ווער קען שעצן מה אדמה
וואס מיינט א אידישע מאמע
ותחזיק את לבכה, א הארץ פון א יודישע

מאמע
אזוי געטרוי עבדי לטעמי.

זי זאגט פאר איר מאנ'ס תורה ועבודה
מיון מאן זאל קענען דינען די מלא כל
הארץ כבודו
ותחזיק את לבכו דארעך איר מסירות נפש
הארבעטן על טהרת הקודש אהן טיט
ורפש.

טויערע מאמעס ווען ענק קומען א היים
מיט די תעודות חבר אזוי שוין
דאס אז די שעססטע דוגמא פאר די
קינדערלעך פון גרויס בוז קליון

דאס אז די גרעסטע מקום תפילה וואס
איר קענט אים בעיטן
יעצט גייט מען מיט א תפילה אום
טרעניטן,
אזוי אזוי אזוי אזוי אזוי.....

מ בעיט ונוכה לראות לראות בניס בניס
ובני בניס
ונוכה לראות לראות בניס בניס ובני בניס
עוסקים בתורה בתורה ובמצוות באמת
באמת באמת.

אזוי אזוי אזוי אזוי אזוי אזוי.....
ונוכה לראות, ווען די צייט אז אזוי גרויס
בניס ובני בניס,
ונוכה לראות, תהא השעה הזאת
לעכטיגע דורות מהוגנים
דורות ישרים מבורכים
וואס גייען און די הייליג דרכים באמת
באמת באמת.

טויערע טאטע'ס און מאמע'ס מיט
אברכה במלוא הגודש
ממשך זיין ווייטער במשמרת על טהרת
הקודש
שטעלן הייליגע דורות ערליך און שוין
בברכה שלימה ונאמר אמן.

וזה תקדשתם היוסן ואחר

פסול וטרף והאדם הלזה אינו ירא שמים כלל.

אם בעבר כדי לשמוע לתענועי היצה"ר היו צריכים לשנות את החיצוניות בכדי להגיע אליו, הרי כהיום אין צורך... וזהו בעצם החורבן והשבר הגדול שבדורינו אשר היצה"ר יכול לכלל א' בכל הרעיונות שא"א לתאר ולשער, ובקל אפשר להכשל, אכן החכם עיניו בראשו מראש מתנזר הוא מכל אותם הכלים העלולים להפילו לבאר שחת ובכך נשאר הוא בתומתו ובישרו כבן נאמן לאביו שבשמים.

שמעון: הרה"ח ר' שאול סירוטה הזכיר בתוך דבריו כי הזמן המוכשר ביותר להתפלל ולהתבודד הוא דייקא באותו הזמן אשר יכול האדם להטעות את עצמו כי על ידי המכשירים הנ"ל יוכל להעזר בקל ובמקום זאת מאריך את דרכו וכביכול מפסיד מזמנו עקב אי רצונו להשתמש בכלי זה, וחשבתי לעצמי כי דבר זה שייר לכל אחד ואחד אשר תחת להקל עליו ע"י כלי הטעכנולוגיה משתדל לחפש אופנים אחרים בכדי להגיע לידי מבוקשו הרי שזמן זה הוא הזמן המיוחד לכל אחד לבקש ולדבר עם השי"ת מתוך סייעתא דשמיא גדולה הניתנת למי שמתאמץ לשמור ולהשמר מכל רע.

יעקב מרדכי: ובפרט שהרי כל יסוד ההתבודדות מהותו קרבת אלוקים והתייחדות עם השי"ת כדבר איש אל רעהו, כך שדווקא כשהאדם מוותר על נוחיותו למען דבקותו בה' הרי שבאמת זהו הזמן המתאים ביותר לבטאות את קרבתו לה' ע"י התבודדות השיחה שיש בה מן הדבקות לה' יתברך.

שמעון: כמה וכמה עלינו להודות על שזכינו להשתתף בכנס שכזה, ולהתאגד יחדיו ולהתחזק בזה ובבא, לבלתי ללכת אחרי כח המדמה, המדמה לנו כי מטרותו להקל על איכות החיים בעוד שאין לך דבר המשבש את כל נועם טוהר החיים האמיתיים ככלים אלו אשר הרסו וטבחו את נפשות ההולכים עמהם באופן נורא ממש.

וכשרקדנו יחד מתוך שמחה של מצוה הרגשתי ממש מן הסיפוק שבה' זכינו גם זכינו להיות חלק מכנסיה זו אשר לשם שמים נתכנסה.

יעקב מרדכי: אכן ואכן ובה' שזכינו ויעזור השי"ת שנזכה לעדי עד להטהר ולהתקדש בקדושה העליונה אכי"ר.

לראות את הנולד ולערוך כנס חשוב זה כדי לטהרנו ולקדשנו בקדושתה העליונה.

שמעון: הדברים שסיפרת מאשרים את דברי הרה"ג רבי מרדכי גלבר שליט"א אשר התריע ברבים כי אכן גם בארזים נופלת השלהבת, כך שלכל אחד ממשותפי הכנס היו ראויים כל הדיבורים שנאמרו שם להשמע, ובאמת בלקו"מ ל"ה מבאר רבינו דבר זה גבי כח היצה"ר אשר מתלבש לאו דווקא אל חלושי העם ואדרבה בגדולי הצדיקים מתגרה הוא בהם יותר.

ובאמת כאשר מתפלל הנני בליקוטי תפילות של רבי נתן בתפילה נ"א (ח"א) גבי שמירת העיניים "ותציליני מפגם הראות... ולא אסתכל עוד בשום דבר הפוגם את הראות...". מתכוון הנני לא רק לראיות אסורות אלא גם שלא להציץ גם לא בדרך מקרה בכלים הנ"ל, ולפעמים נמצא אתה במקום אשר לפניך יושב אחד אשר פחז עליו יצרו ומשוטט הוא בכלי הנ"ל ויש להיזהר ולהשמר שלא להכשל על ידו לא למחצה ולא לשליש גם לא לרביע, גם לא להסתכל מה הוא למען ה' מסתכל שם... רק צריך פשוט ללכת משם ולשבת במקום אחר.

יעקב מרדכי: שמעתי כי בכינוס אשר נעשה לא מזמן ושם דובר אודות מעלת הלבושים היהודים אשר מצילים את האדם מן החטא, ציטט שם אחד מבעלי הדרשנים משל מאחד מן המגיידים אשר סיפר, כי פעם כאשר אחד הביע את רצונו לראות מחזה באחד מבתי התאטראות שבקרי, ואמר לו חברו כי אי אפשר להגיע לשם בלבוש יהודי כל כך, ולכך הלך הנ"ל לתור אחר כיפה קטנה יותר, ועמל להסתיר פאותיו וזקנו, אחר חיפש אחר פרטי לבוש המתאימים למי אשר זחה עליו דעתו ללכת לשם, ועד שפשט את כל לבושו היהודי ולהביש כל הנ"ל כבר תם המחזה וכבר לא היה להיכן ללכת, וזהו כח מעלת שלא שינו את לבושם, כי הלבוש היהודי מציל ומונע את האדם מן החטא.

לפתע נתווסף אחד מבאי הכנס, ובסערת לב ביקש את רשות הדיבור, ואמר כי כל הדברים שנאמרו היו נכונים לפני התפתחות כלי המשחית דהיום, שהיות וכהיום אפשר ללכת עם כל הבגדים היהודים ביותר ולגדל זקן ואף פאות ארוכות מאוד, ובכיס יש מכשיר אחד

שמעון: עבר כבר כשבוע מהכנס המיוחד "טהורים ירשה" ועדיין אני מרגיש שם, הדיבורים הנפלאים ששמעתי, התעודות שקבלנו ובעיקר הרצון של כל בני קהילתנו להתקדש ולהטהר ולהיות חלק מהחפצים לעשות רצונו יתברך, רצון זה בא לידי ביטוי בעצם ההשתתפות, וכמובן בכך שכולם כאיש אחד בלב אחד הקדימו נעשה לנשמע ועוד לפני שמיעת כל הדיבורים הנ"ל כבר נתנו הכל את כליהם על מנת לעטרם בחותם "והתקדשתם", כשהמטרה אחת היא לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו.

יעקב מרדכי: מוכרח הנני לספר לך מעשה ששמעתי מאחד מידידי אשר מצא מכשיר שאינו כשר ונתעורר לו השאלה האם יש להשיבו אל בעליו או שלכלי שכזה אין חובת השבה כלל, (ואולי אדרבא יש לבערו מן העולם), והלך לשאול את אחד הרבנים אשר אמר לו כי אסור בתכלית האיסור להשיבו לבעליו, וביאר את דבריו כי כמו כשאדם מאבד כלי המסוגל להורגו אין להשיבו לבעליו באם ידוע שאכן בעליו משתמש בכלי זה בכדי להיהרג, כל שכן בכלי זה אשר עליו נאמר עליו גדול המחטיו יותר מההורגו שאין להשיבו לבעליו בשום פנים ואופן.

וכדי לחדד הדברים סיפר הרב מעשה שנתרחש אצל אדם חשוב מאוד המשמש כסופר אשר הכל חפצים בדווקא שהוא יכתוב את התפילין לבניהם המגיעים לעול תורה ומצוות בהיותו בעל כתב נפלא ובעל יראת שמים טהורה, והנה זוגתו ל"צורכי פרנסתה" הוזקקה לקניית מחשב אשר יועיל לה במאוד, ובכדי לדעת כיצד להשתמש בקשה מבעלה כי יעזור לה ללמוד את דרך ההפעלה, והבעל בידעו כי כוונת הכנסת המחשב לבית מתוך מטרה הנראית ראויה נרתם לה לעזר, ולא שם אל לב כי דווקא הוא זה אשר החל נופל ומגיע לבאר שחת, וסופו של דבר אשר דווקא הוא אשר נודע לכל ביראתו ותומתו, הגיע לידי מצב שה' ירחם ממש, ובעמל רב וביגיעה רבה הצליחו לשקמו ולחלצו מנפילתו רח"ל, וללמדך כי אין הדברים פשוטים כלל ואין אפוסטרופוס לעריות, ומן הראוי להזהר ולהשמר כל אחד בלא יוצא מהכלל לרבות גם הטהורים ויראי השמים שבנינו, היות וכפי הנראה שם הבע"ד את עיקר כוחו בכל כלי הטעכנולוגיה יותר מבכל מקום אחר, ובה' שבקהילתנו השכילו